

FM 2014-165
4. juni 2014
Kalistat Lund

Med henblik på løsning af den vanskelige boligsituation i byer og bygder i yderdistrikterne og byggeri af nye boliger samt renovering af nedslidte boliger fremsættes hermed forslag til forespørgselsdebat.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

Vi er enige med medlem af Inatsisartut, Hans Enoksen, Partii Naleraq, i at de problemer han rejser i forespørgselsdebatten, bør løses.

Hvis vi vil forsvare og bevare vores spredte bosætningsmønster, kan vi ikke komme udenom at forbedre boligsituationen.

Når man rejser rundt i landet, er det helt tydeligt at rigtig mange boliger er nedslidte og slet ikke er tidssvarende.

En af konsekvenserne af situationen er, at folk er begyndt at flytte til andre steder, hvor de kommer til at bidrage til bolig mangelen.

I de fleste byer og bygder er der ikke mulighed for at optage de nødvendige lån til opførelse af eget hus, og dermed animerer det til en skæv udvikling af landet og der opstår andre relaterede problemer.

En forudsætning for denne debat er, at vi først gør os klart, hvilket bosætningsmønster vi ønsker for fremtiden.

Vi har som folkevalgte et medansvar for udviklingen, hvor der er fraflytning fra en række bygder og byer, uanset at vi erklærer at det ikke er det vi ønsker.

Hvis vi fastholder ønsket om at udvikle de bygder og byer, hvor der er mulighed for en erhvervsmæssig udvikling, må vi gribe tingene anderledes an.

En tilfredsstillende bolig er helt afgørende for om vi har lyst til at bo et bestemt sted, ikke alene med tanke for den faste befolkning, men også for den udefrakommende arbejdskraft, som vi har så hårdt brug for.

Den gamle boligstøtteordning og Illorput 2000-ordningen, har været positive tiltag, men de er langt fra nok til at løse hele problemet. Også 10-40-50-ordningen, som har været brugt i specifikke byer, har haft begrænset effekt.

Mulighederne for at optage realkreditlån, som er begrænset til og til glæde for, de 4 største byer – pålægger os at gøre et eller andet.

Vi mener at landet skal udvikles ud fra samfundets behov. Hvis befolkningen har behov for at bo spredt, må vi begynde at handle i forhold til det.

Hos Inuit Ataqatigiit mener vi, at vores spredte bosætningsmønster er værd at bevare, og skal forsvares i det omfang det er muligt.

Derfor har Selvstyret en forpligtigelse til at etablere ordninger til fordel for privat boligbyggeri, på betingelser som kan sammenlignes med de betingelser bankerne og finansieringsinstitutterne stiller i dag.

Erhvervslivet skal udvikles der hvor der er mulighed for det, en forudsætning er at levevilkårene også er acceptable.

Bankernes énsidige satsning er selvfølgelig ærgerlig, om end de reklamerer med at de vil være med til at udvikle erhvervslivet i hele landet, er de tilbageholdende der hvor der er mest behov for dem.